

dette „indtil videre“ vil jo dog kun sige, indtil man tager en anden Bestemmelse, og en anden Bestemmelse er man ikke udelukket fra at tage, naar den Eventualitet skulde indtræde, at Herredsfogden for Andst og Slaugs Herreder ikke længere skal bo i Kolbing, men skal have Bopæl længere ude, en Eventualitet, der af de Grunde, jeg har nævnt, maa antages at ligge temmelig fjern. Hvad Strøvgodset i Tidis og Brænderup angaar, udgjør det 28 Tdr. Hartkorn; det er altsaa, som ogsaa det ærede Medlem yttrede, saa ubetydeligt, at man let maa kunne blive enig om, at det bør følge de Sogne, hvortil det nu ligger i Henseende til Jurisdiktion. Hvad det andet Punkt angaar, at en Del af Beboerne i de Dele af Bamdrup og Seeft Sogne, der før have hørt til Slesvig, og særlig Bastrup maasse have et Ønske om at blive ved Herredsfogden i Kolbing Herred, fordi han formentlig vil bedre inde i Slesvigsk Ret, som der jævnlig vil kunne blive Anvendelse for, end den anden Herredsfoged, maa jeg først gjøre den Bemærkning, at de Udtalelser, i det Mindste de officielle, der foreligger for Ministeriet, skrive sig fra den Tid, da den forrige Herredsfoged i Nørre-Tyrstrup Herred, Willemoes, levede, og i det Mindste om ham tror jeg nok, at det gjaldt i særlig og høiere Grad, at han i den Henseende kunde forekomme Beboerne at være ansættelig at beholde; thi han havde jo haft en praktisk Virksomhed i Slesvig som Retsbetjent og derved faaet Kjenndskab til Slesvigsk Ret, som den virkelig udøves, og det større og nyere Kjenndskab til den, som er en Følge af at sysselsætte sig praktisk dermed. Men han er jo død. Hans Efterfølger er ganske vist Slesvigsk juridisk Kandidat, men han har aldrig i sine Dage været Retsbetjent i Slesvig og har som Følge deraf ikke det praktiske Kjenndskab til Slesvigsk Ret, som følger deraf. Jeg tror overhovedet, at man ikke maa saa særdeles høit vurdere den Omstændighed, at en Mand i sin Ungdom har taget en Examen i noget Saa-dant som Slesvigsk Ret, naar han ikke i de senere Aar har faaet Anledning til praktisk at sysselsætte sig dermed. Det Indtryk og den Viden, han ved en saadan Examen kan have erhvervet, blegner virkelig en hel Del i Aarenes Løb, naar han ikke har haft Leilighed til praktisk at udøve sin Viden, men hele hans Virksomhed er gaaet i andre Retninger. Med Hensyn til disse Tilfælde, hvor der kan blive Spørgsmaal om Anvendelse af Slesvigsk Ret, vil jeg ogsaa bemærke, at Herredsfogden i Andst og Slaugs Herred, hvem der i Anledning af det i Folkethinget fremkomne Endringsforslag blev af Ministeriet afkrævet en Udtalelse, har yttret, at han ikke nærede Betænkning ved at overtage disse Sogne dele, idet han ikke nærede nogen Tvivl om, at han nok skulde kunne komme ud af det med de saa Spørgsmaal af Slesvigsk Ret, som maatte optaa i Fremtiden. Jeg tror derfor rigtignok, at dette Hensyn ikke har

noget særdeles at betyde. Forresten maa jeg blot gjøre den almindelige Bemærkning, at det jo er det eneste Punkt, hvori Ordningen efter Lovforslaget, saaledes som det nu lyder, ikke er i fuldkommen Overensstemmelse med vedkommende Sognes Beboeres Ønsker. I det ene Sogn udtalte man sig, om jeg ikke huster meget feil, i alle Henseender for Forbindelsen med Andst og Slaugs Herred, hvorimod man ganske vist i det andet udtalte sig imod dette Punkt; men ellers er jo Ordningen, som den foreligger i Lovforslaget, stemmende med de Erklæringer og Ønsker, der ere udtalte af samtlige lokale Autoriteter, og saa af Sognene selv. Jeg tror ikke, at man let vil kunne vinde Noget ved at gjøre nye Forsøg paa at faae denne Sag i Orden. Man faaer ikke absolut Alle til at være enige om en vis Ordning. Vil man vente, til det indtræder, tror jeg, at man aldrig kommer til et Resultat. Men Grunden til, at denne Sag er trukken saa længe ud fra den ene Session til den anden, er netop de mange Forsøg, man har gjort paa at rette sig efter alle disse forskellige Hensyn, og jeg tror netop, at Lovforslaget, som det foreligger, — affset fra disse Dele af Bamdrup og Seeft Sogne — er stemmende med, hvad man tilsidst er bleven enig om med alle vedkommende Sogne.

Naben: Det gjør mig ondt, at den ærede Justitsminister synes at have opgivet Tanken om, at Andst og Slaugs Herredskontor burde flyttes ud i Herredet; men naar han udtaler, at den væsentligste Hindring derfor skulde være, at der var bygget et nyt Thing- og Arresthus i Kolbing, tror jeg ikke, det har Stort at sige med dette Thing- og Arresthus. Kolbing By er i en meget stor Udvikling, Folkemængden tiltager ganske betydelig i Omegnen, og der vil i en nær Fremtid ikke være Tale om, at Arresthuset vil være for stort, selv om en Del af Andst og hele Slaugs Herred bleve tagne bort, og saa er der kun det Par Thingverelser, som man nok faar anden Anvendelse for, og som ikke kunne tages i Betragtning overfor Spørgsmaalet om at flytte Herredsfogden ud paa et Sted, hvor han maa antages at burde bo for at være paa sin rette Plads. Naar den ærede Minister i Dørigt har sagt, at alle Autoriteter og alle Sogneraad ere enige i denne Sag, saa gjælder dette dog ikke om Veile Amt. Saa vidt jeg har læst i Motiverne, har Veile Amtmand i sin Tid udtalt sig omtrent paa samme Maade, som jeg idag har tilladt mig at gjøre.

Justitsministeren: Med Hensyn til det sidst berørte Punkt skal jeg bemærke, at ganske vist har ikke Amtmanden i Veile Amt, men derimod kun Sogneraadene udtalt sig, som jeg nævnte. Amtmanden har ikke udtalt sig imod den foresaaede Ordning, men blot sagt, at naar alle Andre vare enige, vilde han ikke modsætte sig